

Za svojima bratoma šel je tudi on nepričakovano v grob. Vsa Slovenija je plakala na izgubi tega mladega svojega ljubljenca. — Glavni dedič g. Anton Klodič vitez Sabladolski je leta 1887. izdal prvi zvezek Krilanovih poezij, katere je pozdravil slovenski narod z oduševljenjem. Obljubljen je bil še drugi in tretji zvezek, ali nismo ju dočakali. Zlaj pa ju vendarle dobimo »Goriška tiskarna« A. Gabršček je odkupila od glavnega dediča vse spise, katere izda v znani »Slovanski knjižnici«. Vsi spisi so proračunjeni nekako na pet snopičev, štiri pesmij in jeden proze; pesmi izidejo v dveh dvojnatih snopičih, proza pa v jednom, kateri priobči tudi životopis in sliko pokojnega pesnika, ljubljenca goriških Slovencev. Na tak način dobimo vsega Krilana za 75 kr., dočim je samo prvi zvezek stal 1 gld. Zdaj se lahko razširijo Krilanovi spisi v najrevnejšo kočo — in to bo najlepša proslava desetletnice njegove smrti.

Opozarjamo, da takó ceno dobe te spise le naročniki »Slovauske knjižnice«, po knjigarinah pa bodo precej dražji. Zato svetujemo vsem imovitejšim rojakom, naj podpirajo to književno podjetje, ki je zelo ceno, namreč s poštnino le 15 kr. za vsak snopič, obsežen povprečno 6 pol. Doslej je izšlo že 41 snopičev. Izhaja v imenovani tiskarni 15. dan vsakega meseca.

Nove pesmi Gregorčičeve, objavljene v srbsko-hrvaškem listu. V 6. številki sarajevske »Nade« je objavljen nov proizvod našega dičnega pesnika Simona Gregorčiča, pesem »Cvetličarki« v slovenskem originalu in poleg njega hrvaški prevod iz peresa J. Milakovića. Čeprav je prevod spreten, bi bili vendar videli rajši ali točen prevod v prozi, ali pa samo manj umljive slovenske besede in oblike raztolmačene. Da je pesem dostojna našega pesnika, tega menda ni treba poudarjati.

V 17. številki »Nade« je zopet objavljen Gregorčičev original in Milakovičev prevod pesnice »Prisilna poroka«. Prevoditelj je prevel »pust« z besedo »post«. Ali ljudje se ne ženijo v postu, nego v »pustu« ali »predpustu«, t. j. v dobi, predno se »pusti« meso, in v kateri se »puste« šale uganjajo.

Pisma o književnosti u Slovenaca. Napisao prof. Andra Gavrilović. U Beogradu. Štamparija Petra K. Tauaskovića do delijske česme. 1895. Cena dva dinara (= 1 gld. avr. vr.) — XXXVI. izdanje Čupičeve zadužbine. 180 str. vel. 8°.

Ljubljanski Zvon je že v 7. zvezku objavil, da je izšla ta knjiga. Sedaj smo knjigo dobili in jo lahko ocenimo, kakor smo obetali v 7. zvezku. Mimogrede bodi omenjeno, da ustanovnik »Čupičeve zadužbine« ni bil kape/an, nego kape/an.

V predgovoru omenja pisatelj vse spise slovenske, večinoma pripovedne, katere so različni prevodilci priobčili srbskemu občinstvu. Vsega ni mnogo, ali vendar smelo trdimo, da je več iz slovenščine na srbsčino prevedeno, nego iz srbskega jezika na slovenski, posebej v novejši dobi. Vzrok temu treba pač iskati v tem, da čitajo mnogi izobraženi Slovenci srbske originale, poglavito pa v tem, da se v Slovincih prevodi sploh prezirajo in to po krivici prezirajo. — Pisatelj vestno navaja vse važnejše vire za slovensko književno zgodovino ter jih je tudi dejanski porabil. Žal, da so ti viri pretežno suhoparne biografske date; pravih literarnih študij, iz katerih bi mogel čitatelj spoznavati duha, smer in vrednost pisateljev, je ubogo malo. Rokopis je pregledal g. dr. Val. Oblak, in po njegovih napotkih je pisatelj popravil svoje delo.

Vso literarno zgodovino je pisatelj popisal v desetih pismih.

V prvem pismu se ozira pisatelj na narod in na staro politično ter književno zgodovino njegovo, na jezik, selišča, broj, vero, upravo, politično usodo. Vse je prikazano jezgrovito, kratko in pravilno.